

Good fences make good neighbors

Robert Frost (1874-1963), een Amerikaanse dichter en toneelschrijver en vier keer de winnaar van de Pulitzerprijs voor poëzie, publiceerde een van zijn bekende gedichten *Mending Wall* in zijn boek *North of Boston* (1914). Het gedicht gaat over twee buuren die samen een stenen muur herstellen die tussen hun landerijen in staat. Elke lente weer, omdat deze tijdens de winter door vorst en jagers is beschadigd. Frost verkent de spanning tussen menselijke verbondenheid en de behoefte aan grenzen. Zowel fysieke als metaforische grenzen. Zijn deze grenzen noodzakelijk of werken ze juist regressie in de hand? Verschillende thema's komen terug in het gedicht, waaronder kritiek op grenzen (muren of landsgrenzen zijn vaak onnatuurlijk en creëren eerder scheiding dan veiligheid), traditie versus vernieuwing (kritiek op het jaarlijks herstellen van de muur versus vasthouden aan de gewoonte), menselijke natuur (de neiging van de mensheid om fysieke en relationele muren te bouwen) en metaforisch (de muur als barrière die mensen tussen elkaar plaats). Daarmee was het gedicht niet alleen destijds, tijdens de Eerste Wereldoorlog, onderdeel van het debat over nationalisme, internationale grenzen en immigratie, maar is het ook in het huidige geopolitieke klimaat actueel.

De bekendste zin van het gedicht is *'Good fences make good neighbors'*. Frost betwist het belang van (te stevige) grenzen en wil de lezer bewust maken van wat hiermee wordt buitengehouden, maar ook van wat er niet binnen mag komen:

*'Before I built a wall I'd ask to know
What I was walling in or walling out
And to whom I was like to give offense.'*

De balans tussen grenzen en vrije speelruimte is de kern van ons vak. Hoe bieden wij structuur en hoe begrenzen wij binnen onze groepen? *Good fences make good therapy* staat er op een van de sheets van de specialistische cursus groepstherapie die bij de RINO Groep wordt gegeven binnen de BIG-opleiding tot klinisch psycholoog. Te veel grenzen en structuur geven te weinig vrije ruimte en te weinig structuur en grenzen zorgen voor onveiligheid en chaos. De balans daartussen is de essentie van ons werk als groepspsychotherapeut. Niet voor niets dat het dit jaar het thema van het NVGP-congres was.

Ook binnen de opleidingen van de NVGP wordt veel aandacht besteed aan grenzen en structuur. In de basis cursus groepsdynamica is een goede taakstructuur het uitgangspunt van elke groep en in de specialistische cursus

bouwen we daarop verder en bevorderen we de interactie via het interpersoonlijke model van Yalom. Van de groepsleden wordt in veel groepen gevraagd om hun gebouwde muur af te breken en achter hun eigen muur te laten kijken. We maken de muren graag lager of bouwen een doorgang.

In dit juninummer van *Groepen* uiteraard veel aandacht voor grenzen naar aanleiding van het NVGP-congres van 27 maart 2026 met als titel *Over de grenzen van groepspsychotherapie*. Frits van Hest geeft een impressie van de gehele dag. Drie redactieleden van *Groepen*, Silvia Pol, Linda de Groot en Leo Zoutewelle, doen verslag van enkele workshops waaraan zij tijdens het congres hebben deelgenomen. Niet alleen binnen de grenzen van de NVGP is de redactie actief met congresverslagen, maar ook buiten onze muren. Leo Zoutewelle geeft zijn impressie van de Dag van de Psychotherapie *Niets menselijks is ons vreemd*. Voorts is er een bijdrage van Marjolein Koementas-de Vos over het project GroupWAVE, waarin zij uitlegt hoe dit project een bijdrage kan leveren aan de verdere ontwikkeling en positionering van groepsbehandeling binnen de Nederlandse ggz. Sandra Schruijer schrijft in haar column over de neiging tot zwart-witdenken. Er zijn twee bijdragen over de kern van ons vak. Frans van Paassen gaat aan de hand van casuïstiek en theorie in op de dynamiek van idealisering en devaluatie

binnen groepstherapie. Silvia Pol en haar medeauteurs Niek Zuidhof, Dennis Sennef, Anneke Sools & Gerben Westerhof schreven een artikel over de ontwikkeling van De Life-story Checklist voor persoonlijkheidsstoornissen. Een checklist die de keuze van de best passende behandeling voor patiënten met persoonlijkheidsstoornissen kan ondersteunen en gebruikmaakt van door hen geschreven levensverhalen.

Vanuit mijn woonkamer waar ik aan de eettafel dit redactioneel schrijf, kijk ik uit op mijn tuin. Een heerlijk zonnetje, prachtige bloemen en kleurrijke planten. Een schutting tussen mij en mijn burens aan beide kanten. Maar ook aan beide kanten een open stuk waar geen schutting van hardhout of natuurlijk scheiding staat. Een bewuste keuze. Al tien jaar. Ruimte voor een gezellig praatje en contact. Ik vraag me dan ook af: *do good fences make good neighbors?* ■

Salvatore Vitale

Refereren aan:

.....
Vitale, S. (2026). Good fences make good neighbors. *Groepen. Tijdschrift voor groepsdynamica & groepspsychotherapie*, 21(2), p. 5-6.
.....